

برایم سوال می شود که حالا با وجود نبود و کمبود تریاک قیمت اش

چقدر است و قبلا به چه صورت بوده.

قبلا قیمت تریاک در اینجا تقریباً ۳۰ یا ۳۵ هزار کالدار تمام می شد از زمان ممنوعیت تقریباً یک من آن ۳۸ هزار کالدار پاکستانی تمام می شود. صحبت هایمان با مجاهد محمود حسین تمام می شود.

قرار است با مولوی حزب الله مسئول کشف مواد مخدر شهرستان

پنجوایی صحبت کنیم. از ایشان می پرسیم آیا برای تخریب مزارع

خشخاش شهید هم داده اید؟ مردم اعتراض هم کردند؟ بالاخره هم می

هستی آنان را نابود کردید.

نه الحمد لله، قطعاً ناراحت می شوند و می خواهند که بهشان توجه شود. درگیری هایی هم رخ داده اما طوری نبوده که جنگی صورت بگیرد. در ضمن گفتگو اشاره می کند به فردی سوار بر یک موتورسیکلت و می گوید مجاهدین بسیار انسان های خاکساری هستند، می بینید که بر موتور سیکلت های خود نشسته اند و درخواستی بیشتر از این نمی کنند. در حکومت قبل یک نفر هم تراز او اگر به جایی می رفت کاروان ماشین همراهی اش می کردند.

تصمیم داریم بایک کشاورز ساده هم گپی کوتاه بزنیم. نام اش قادر جان است

و اهل شهرستان ژری در مرکز شهرستان پنجوایی. زمین دار است و مشغول

کشت و زرع انگور. از او می پرسیم قبلا در اینجا چقدر تریاک کاشته می شد؟

اگر اندازه بگویم نصف کاشته می شد.

یعنی منظورتان این است که نصف هر چه باغ و زمین بود؟

منظورم زمین است، باغ ها جدا هستند. فقط زمین های خالی نصف تریاک و نصف گندم یا خربزه کاشته می شد. کسانی که آب داشتند تریاک می کاشتند، الان مشکل آب داریم برای همین است که باغ های مردم خشک شده.

الان به جای تریاک چه می کارند؟

گندم، کالک و ذرت.

برایم سوال می شود که سود گندم و ذرت به نسبت تریاک چگونه است؟

می گوید قبلا در یک جریب زمین اگر تریاک می کاشتند ۲۰ هزار کالدار سود داشت اما الان با گندم و ذرت دو برابر شده چون گندم برعکس تریاک هزینه ندارد.

پس اگر این چیزها سود دارند چرا قبلا به جای شان تریاک کشت می شد؟

تریاک زودرس بود و گندم دیررس، مردم مفلس بودند و برای زودتر به ثمر نشستن تریاک کشت می کردند.